

Voimalla seitsemän miehen

”Kiljukoön nyt kaikkein kaula,
Koska mielin virren laulaa
Voimasta seitsemän miehen.

Tähtiä kuin otavassa,
Poikia on Jukolassa,
Laiskanpulskeja jallii.

Juho pauhaa, pirtti roikkaa;
Hän on talon aika poika,
Ankara »Poika-Jussi».

Tuomas seisoo niinkuin tammi,
Koska saarnaa Aaprahammi,
Jukolan Salomon suuri.

Simeoni, liuhuparta,
Valittaa se »ihmisparka,
Syntinen, saatana, kurja».

Simeoni herneet keittää,
Timo sekaan rasvat heittää,
Patahan kuohuvaan sylkee.

Lauri-poika metsässä' häärii,
Katselevi puita väärii,
Mäyränä nummia tonkii.

Viimein tulee hännän huippu,
Pikku-Eero, liukas luikku,
Jukolan tiuskea rakki.

Siinä onpi velisarja,
Jalo niinkuin sonnkarja,
Voimalla seitsemän miehen.”

Seitsemän veljestä (2. luku)